

ಆಗಾಗ್ಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕೃತಿ ರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯ. ಅಂತಹುದೊಂದು ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಅಷ್ಟೇ.

◆ ನಿಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಗರ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಚಿತ್ರಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕಾರಣವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇನು?

ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಯಾವತ್ತೂ ನಗರ ಜೀವನ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಜೀವನ ಎಂದು ಬದುಕನ್ನು, ಜೀವನಶೈಲಿಯನ್ನು ವಿಭಜಿಸಲು ಅಥವಾ ತಾರತಮ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ನೋಡಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬಯಸುವುದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಜೀವನಶೈಲಿಯನ್ನು. ಇದು ನನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಧಿಕವೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಾನು ರಾಕೂರ್ ಅನುಕೂಲ್ ಚಂದ್ರರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಬಂಗಾಳ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಸ್ಸಾಂ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಾ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿರಂತರ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಕಥೆ-ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆಯುವಾಗ ಮೂಲ ಕಥೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆಯೇ ವಿನಃ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಥವಾ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಪೂರ್ವಗ್ರಹದೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನೂ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಮೂಲ ಕಥೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ!

◆ ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ದೇಶದ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕದ ಬದಲಿಗೆ ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೇಡಿಕೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಗಳಿಸಬಹುದಿತ್ತು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದೆಯೇ?

ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಯಾವತ್ತೂ ಯೋಚಿಸಿದವನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾಶಕರು 'ನಿಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ ಮರುಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಆನಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. 'ನಿಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಡಿಕೆಯಿದೆ' ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಕಿರುನಗೆಯೊಂದೇ ನನ್ನ ಉತ್ತರ. ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಬರುವ 'ಅದೃಷ್ಟ' ಯಾವತ್ತೂ ಅಧಿಕ ಸಂತೋಷ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ದಾರಿಮಾಡಕೊಡದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕಾದುದು ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯ ಎನ್ನುವ ಅರಿವು ನನಗಿದೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ನನಗಾಗಿ, ನನ್ನ ಆತ್ಮತ್ವಕ್ಕಾಗಿ, ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆ ಇತರರಿಗೂ ಸಂತೋಷ ನೀಡಿದರೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ 'ಬಹುಮಾನ' ನನಗೆ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು! ಆದರೆ ನಾನು ಯಾವತ್ತೂ, 'ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಿ, ನನಗೆ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಸಿಗಲಿ' ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆದಿಲ್ಲ, ಬರೆಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಬಂಗಾಳಿ ಭಾಷೆಗೂ ಒಂದು ಮಿತಿಯಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಂಗಾಳಿ ಜಾಗತಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ; ಒಂದು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯ ಲೇಖಕರು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರೂ ಸಿಗಲಾರದು. ಸಲ್ಮಾನ್ ರಶ್ಮಿಯವರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, 'ಭಾರತೀಯ ಲೇಖಕರೆಲ್ಲರೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಬರೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಭಾರತೀಯರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಭಾಷೆ, ವ್ಯಾಕರಣ ಎಲ್ಲವೂ ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿರೂಪಣೆಯ ಶೈಲಿ ದೇಶೀಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಯೋಗಶೀಲತೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೋಲುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲ.'

ನನಗಂತೂ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಬಯಕೆಯಿಲ್ಲ. ಬಹುಮಾನ, ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಪುರಸ್ಕಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ನಿರಾಕರಿಸುವಷ್ಟು ಅಹಂಕಾರಿಯೂ ನಾನಲ್ಲ. ಏನನ್ನಾದರೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ, ಅದು ಸಿಗದೇ ಹೋದರೆ ತುಂಬಾ